

Nulta tolerancija

Ministrica obrazovanja itd. gospođa Divjak je rezolutna. „Moj je zadatak štititi sustav“. Ni manje ni više. Obrazovanje u Lijepoj našoj dio je tragičnog stanja cjelokupnog društvenog sustava. Bilo je samo pitanje vremena kada će godinama kumulirana jalovina isplivati. Konačno je isplivala. Javnost je zgrožena. Međutim, autor ovih redaka godinama ukazuje kako nam se nema, zbog ove i ovakve politike, bilo što dobra dogoditi. Na žalost bio sam u pravu. Godinama sam ukazivao, između ostalog i na ovim stranicama, da je nepoštivanje, čak i neprimjerenih, zakona siguran put u propast. Korupcija, kao sintetski pokazatelj te i takve politike i dalje raste, ma koliko mi šutjeli o tome.

„Zaprešić kao slučaj“ traje više od decenije. O problemima Škole pisao sam mnogim institucijama i dužnosnicima osobno. „Od sto glasa, glasa čuti nije.“ Između ostalih pisano je ministrici Divjak. Gospođa Divjak nije smatrala potrebnim da mi odgovori, pristojnosti radi, a još manje da poduzme potrebne korake glede Škole u Zaprešiću. U Školi, kao što to dobro znaju čitatelji ovih stranica, nastavlja se nezakonita rabota pod „palicom“ gradonačelnika gospodina Turka. I dalje mi nije jasno koji su razlozi podrške toj i takvoj politici gospođe Divjak i osobno gospodinu Turku. Poznata je njegova politička moć, ali što je previše, previše je.

Ovaj put neću pisati o Školi. O tome ću pisati jednom drugom prilikom. Sada ću samo komentirati krivotvorenje diploma i simboliku, po mome mišljenju, koju ona predstavlja.

Kada nekog nazovemo učiteljem tada mu odajemo najveće moguće poštivanje. Biti učiteljem je najveći mogući status koji bilo koji čovjek može postići. Nisu slučajnu Isusa Krista njegovi učenici zvali Učiteljem. To će vam potvrditi i svaki židov. Treba li podsjetiti da su upravo židovi „okrunjeni“ najvećim brojem Nobelovih nagrada. Židovi tisućama godina nemaju problema s pismenošću iako njihovu je povijest obilježio pastirski, dakle nomadski, način života. Juda II Veliki židovski rabin je 286. godine kazao kako će židovski narod živiti kroz cvrkut školske djece. Svi mi koji smo se godinama obrazovali, i još uvijek učimo, rado se sjećamo svojih učitelja. Ja sam osobno imao sreću da sam tijekom svog formalnog obrazovanja učio od najboljih umova tadašnjeg vremena. Neki su mi od njih postali prijatelji, ali uvijek sam prema njima imao poseban osjećaj poštivanja. Taj i takav odnos sam pokušao prenijeti u vrijeme kad sam obrazovao druge. Koliko sam u tome uspio mogu oni svjedočiti.

Koliko mi je poznato nikada nije niti jedna zemlja bila nerazvijena ako je bilo dobro obrazovana mjereći tadašnjim standardima. Upravo najmoćnije zemlje su bile moćne jer su obrazovanju i znanosti, uključivo umjetnost, posvećivale najveću moguću pažnju. Povijest nam daje obilje potvrda za izneseno mišljenje. Pogledajte gdje su osnivana prva sveučilišta. Petar Veliki je sam učio niz vještina u Holandiji. Katarina Velika je podržavala novine kako bi Rusija postala moćna zemlja. U Engleskoj, dugo vremena centar znanosti, članstvo u Kraljevskom društvu je predstavljalo vrhunac znanstvene potvrde. Francuska ima svoje besmrtnice. I tako dalje. Sve su zemlje znanju i znanosti pridavali najveću moguću pažnju. Na ovim prostorima to je učinio biskup Strossmayer osnovavši današnju HAZU. Općenito uspostava nacionalne države je najuže vezana uz znanost. Povijest nam svjedoči da je nastanak nacionalne države opravdavan i unaprijeđen zahvaljujući doprinosima tih velikih umova toga vremena. U tom smislu podsjećam na rad prosvjetitelja i njihova promišljanja kako urediti državu. Fridrik II Veliki, pruski kralj, bio je veliki poštovatelj francuskog prosvjetiteljstva. Konačno prosvjetiteljski apsolutizam je ostvario mnoga rješenja koja nam i danas donose pristojne dividende.

Uloga znanosti tijekom vremena dramatično se povećava. Danas, bez ograde, možemo reći da niti jedna zemlja nema šanse da dostigne civilizacijsku razinu blagostanja ako obrazovanju i znanosti ne posveti najveću moguću pažnju. Naprosto zemlja koja svoj opstanak i razvoj ne temelji na znanosti osuđena je na propast. Vanjske okolnosti djeluju samo kao katalizator brzine propadanja.

Upravo zato sam na ovim stranicama napisao da zemlja koja je u zavadi sa svojim obrazovnim i znanstvenim sustavom nema se pravo bilo kakvom postignuću nadati. Umjesto da nastavnici budu najcjenjeniji dio društva oni su postali marginalni dio građana Lijepe naše. Njihova neuspješna borba za ljudsko dostojanstvo pokazatelj je, i upozorenje, pravog stanja u društvu. Zato sam obrazovanje i znanost u Lijepoj našoj nazvao nepotrebnim troškom jer je jedina funkcija obrazovanja i znanosti da proizvodi što hoće jer to ionako ne treba nikom. Dakle, znanost i obrazovanje se svode na ukras koji ima za cilj da se nekom svidimo. Pogledajte tehnologiju donošenja novih zakona. Pogledajte analize temeljem kojih se upravlja s gospodarstvom. Umjesto da znanost integriramo s gospodarstvom kako bi ono postalo učinkovito mi razmišljamo kako ćemo privući bilo kakve inozemne investicije, s jedne strane, i, s druge strane, vlastitu znanost ostavljamo na ugaru (znanost je vrijedna kao zemlja ali nam istovremeno ona nije potrebna). Kada smo marginalizirali znanost, slijedila je orijentacija na sunce pa nam je turizam postao rješenje svih rješenja. Supek je svojevremeno govorio o 3K i bio je u pravu. Ovdje ću stati jer će u knjizi tome posebno progovoriti. Zato je „Zaprešić kao slučaj“ bitan jer pokazuje kuda nas vodi ova i ovakva politika. Ipak prije toga valja podsjetiti kako nikog ne brine toliki broj doktora znanosti, s jedne strane, i, s druge strane, rastakanje hrvatske države do neprepoznatljivosti u pravcu ništavila. O znanosti i obrazovanju napisao sam u knjizi Vratimo osmijeh Lijepoj našoj.

Izraz „nulta tolerancija“ prestala je biti tema kada smo postali punopravni članovi EU. Tada smo se zaklinjali kako neće biti razumijevanja za nepoštivanje zakona ili čak kriminal. Političari su to govorili jer je to što od njih očekivala EU. Nisu shvatili našu balkansku retoriku. Sada je gospođa Divjak vratila u život izraz „nulta tolerancija“. Želim vjerovati da je milila iskreno. Ako je tome tako tada joj predstoji velika borba s postojećim načinom razmišljanja vodećih političara u Lijepoj našoj. Dobro je sjetiti se starog Einsteina koji je kazao – način razmišljanja koji nas je doveo u stanje u kojem jesmo, ne može nas izvesti iz tog stanja (moja interpretacija).

Najprije valja provesti inventuru. Falsificirane diplome samo su vrh sante leda. Treba preispitati programe svih obrazovnih institucija i to na način da se zatraže inozemne recenzije. Dobar nastavni program nije ništa ako ga ne provode nastavnici koji po svom stručnom i znanstvenom habitusu nisu dorasli zadatku. To će otvoriti pitanje znanstvenih statusa mnogih današnjih „znanstvenika“ koji godinama nisu objavljivali radove ili bilo kakav doprinos koji se prirodno očekuje od znanstvenika. I o tome sam pisao u knjizi Vratimo osmijeh Lijepoj našoj. Stoga, bilo bi dobro da se analiziraju magistarski i doktorski radovi jer nema razloga misliti da je falsificiranja diploma jedini grijeh našeg obrazovnog i znanstvenog sustava.

Tako inventura predstavlja pretpostavku dijagnoze stanja našeg stupnja internacionalizacije obrazovnog i znanstvenog sustava. Nikada ne treba gubiti iz vida da je znanje po definiciji globalno. Trebalo bi biti javno dobro, ali zahvaljujući kapital odnosu ono to nije, ali je to jedna druga priča.

Tako ćemo analizom stanja dobiti stanje u znanosti i obrazovanju što će nam omogućiti u kojoj su mjeri oni resurs koji će pomoći u ostvarenju većeg blagostanja hrvatskih građana. S druge strane, valja analizirati stanje u gospodarstvu kako bi se ocijenio njegov potencijal. Potom slijedi stapanje hrvatske znanosti i hrvatskog gospodarstva u novu kombinaciju koja će omogućiti bolju budućnost našoj djeci. Bez takvog pristupa obrazovni i znanstveni sustav ostaju tek ukras, i to vrlo skupi, koji je dio modnog nakita, a ne investicija što su zapravo obrazovni i znanstveni sustav.

Na kraju, gospođo Divjak,

Vi ste na čelu odlučujućeg ministarstva. Ministar znanosti, je temeljna poluga koja može pokrenuti promjene. Promjene bez znanja, kao što nas povijest uči, završava na tragičan način za građane odnosne zemlje. Hrvatska ima značajne resurse. Oni će se aktivirati jedino i samo pomoću poluga koja se zove znanje. Hrvatskoj nedostaje znanja. Ne vjerujte službenim

Nulta tolerancija

Autor Guste Santini
Petak, 01 Veljača 2019 17:36

statistikama. Iako broj, kao što dobro znate jer je Vaše područje, ima svoj kvantitativan i kvalitativan aspekt nije nužno da odgovarju našim očekivanjima.

Jasno, ako iz bilo kojeg razloga mogu pomoći, stojim Vam na raspolaganju.